Lecții din viața lui Rut

Lecții din viața lui Rut

“Te rog, lasă-mă să merg în ogor și să culeg spice în urma aceluia în ochii căruia voi căpăta favoare." Rut 2.2

De ce suntem niște culegători atât de sărmani? Oare nu pentru că această preocupare solicită condiții pe care noi nu suntem gata să le îndeplinim? Acest lucru devine evident pe măsură ce privim la calitățile care au făcut din Rut o excelentă culegătoare.

Mai întâi, ea a fost caracterizată de un duh de umilință și de supunere. Rut îi spune lui Naomi: „Te rog, lasă-mă să merg“, iar slujitorului îi spune: „Vă rog, să culeg spice“. Ea nu a acționat independent de cei care erau mai în vârstă și mai experimentați decât ea; nu a disprețuit călăuzirea și sfaturile lor; nu a avut o voință nezdrobită, care să o determine să facă ceea ce era drept în ochii ei. Petru ne spune: „Voi, cei mai tineri, fiți supuși față de bătrâni și toți încingeți-vă cu smerenie unii față de alții, pentru că «Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți»“ (1 Petru 5.5). Supunerea și smerenia sunt puse laolaltă de Duhul lui Dumnezeu. Omului mândru nu-i place să se supună nimănui. O voință nezdrobită este cea mai mare piedică pentru creșterea în har.

În al doilea rând, Rut a fost caracterizată de sârguință. În versetul 17 citim că „a cules spice în ogor până seara“. Există o lipsă de sârguință a credincioșilor în lucrurile lui Dumnezeu. Suntem suficient de sârguincioși în lucrurile lumii, însă acordăm lucrurilor Domnului doar momente sporadice. Suntem sârguincioși în studiul Cuvântului? Ne scuzăm că ritmul și dificultățile vieții ne lasă doar puțin timp pentru așa ceva, însă întrebarea rămâne: Cum ne petrecem puținul timp liber? Dacă dorim să intrăm în savurarea moștenirii noastre, trebuie să fim sârguincioși. Nu este de mirare că nu facem progrese spirituale atunci când găsim timp să citim știrile și nu avem deloc timp să culegem de pe ogorul bogat al Cuvântului lui Dumnezeu.

”Ea a cules spice în ogor până seara și a bătut ce a cules; și a fost cam o efă de orz.” Rut 2.17

În al treilea rând, Rut era perseverentă. Ea nu era sârguincioasă un timp, iar apoi lenevea, ci „a stat aproape de tinerele lui Boaz, ca să culeagă spice, până s-a terminat secerișul orzului și secerișul grâului“ (versetul 23). Zi după zi, ea a cules spice, până la sfârșitul secerișului. Iudeii din Bereea au fost scoși în evidență de Duhul Sfânt nu doar pentru că cercetau Scripturile, ci și fiindcă făceau acest lucru în fiecare zi (Fapte 17.11). Este ușor să fii sârguincios o zi, însă pentru a fi sârguincios zi de zi este nevoie de perseverență. „Zi de zi“ este o expresie grea, care ne pune la încercare. A face un efort singular sau un sacrificiu eroic este mai ușor decât a stărui zi de zi în a-L urma pe Hristos cu smerenie.

În cele din urmă, citim că Rut „a bătut ce a cules“ (versetul 17). Nu este de ajuns să culegi spice de orz și de grâu, ci trebuie să le și bați. Adevărul pe care îl strângem, fie prin studiul personal, fie prin slujirea altora, trebuie să devină subiect de rugăciune și de meditație pentru a putea oferi creștere spirituală. Simpla strângere a adevărului nu va face decât să ne îngâmfe. Adevărul trebuie savurat în comuniune cu Domnul, pentru ca astfel să ne conducă la o mai mare cunoaștere a Lui.

Mai mult, starea sufletului nostru, deși de o importanță capitală, nu reprezintă totul. Există și ajutorul pe care îl căpătăm de la alții și prin care creștem spiritual. Acest lucru este ilustrat în mod remarcabil prin diferitele personaje care apar în acest capitol. Naomi, slujitoarele, secerătorii, slujitorul care era mai-mare peste secerători și, în final, Boaz, omul bogat, toți trec pe dinaintea ochilor noștri și sunt prezentați în legătură cu Rut, înfățișându-ne diferitele mijloace prin care Hristos lucrează pentru a oferi creștere spirituală celor ai Săi.